

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420200378
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašťová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420200378.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Bašťovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, právne zastúpenému JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom, so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa o zaplatenie sumy 1.501,47 eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 139,23 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 139,23 eur od 26.07.2017 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaný j e p o v i n ť zaplatiť žalobcovi sumu 188,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 188,10 eur od 26.07.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 75 %, o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou doručenou súdu dňa 27.02.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.501,47 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.501,47 eur od 26.07.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a. s. Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili spolu dňa 02.12.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 3.600,-eur. Žalovaný sa zaviazal splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 75,82 eur, až do celkovej výšky pôžičky vo výške 5.459,04 eur. Žalovaný uhradil spolu sumu 3.411,90 eur. Keďže porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, bol vyzvaný na úhradu dlžných splátok predžalobnou upomienkou zo dňa 25.05.2017 a zároveň bol upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.07.2017 žalobca úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.07.2017. Žalovaný mal podľa prehľadu splátok uhradiť splátky aj zosplatenú istinu vo výške 4.774,14 eur. Žalovaný uhradil 3.411,90 eur, jeho dlh tak činí 1.362,24 eur. Žalobca si k tejto sume uplatnil ešte sumu nákladov, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 139,23 eur, t. j. spolu 1.501,47 eur. Žalobca si neuplatnil zmluvnú pokutu. Žalovaná suma predstavuje istinu vo výške 1.501,47 eur ako aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.07.2017 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o poskytnutí pôžičky/zmluva o spotrebiteľskom úvere spolu so zmluvnými podmienkami, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku zo dňa 25.05.2017 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami a uznesením na vyjadrenie doručená do vlastných rúk dňa 16.06.2020 vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu dňa 01.07.2020, v ktorom uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Podľa neho medzi stranami bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, ktorá musí obsahovať všetky náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úveroch pre daný typ úveru vyžaduje. Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda neobsahuje rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len celková výška splátky, z ktorej nie je zrejmé, aká suma z uvedenej splátky bude započítaná na istinu, úroky a iné poplatky. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v iných dokumentoch- napr. obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky. Len vtedy, pokiaľ je presne vymedzené, aká časť splátky sa použije na úhradu istiny a aká časť na úhradu príslušenstva, je vylúčené, aby vznikli pochybnosti o tom, ako mali byť splátky započítané na úhradu dlžného spotrebiteľského úveru s príslušenstvom. To nebolo vyvrátené ani rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016. Ďalej tvrdil, že zmluva musí obsahovať aj náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z., a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktoré táto zmluva neobsahuje. Podľa ustálenej súdnej praxe musí byť termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený jedným konkrétnym dátumom, a to deň, mesiac a rok. Uvedenie termínu končenej splatnosti v zmluve ako 12/2020, nie je v súlade so znením zákona. Keďže zmluva neobsahuje zákonné náležitosti, je nutné poskytnutý úver v súlade s § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, nakoľko podľa podacích lístkov hradil v roku 2016 posledný krát splátku pôžičky dňa 08.10.2016 a následne až 15.03.2017 a 19.05.2017. Poštové poukážky k splátkam zaplateným dňa 17.01.2017 a 22.02.2017 podľa prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom nemá v evidencii, a preto mal za to, že tieto nezaplatil. Navyše z predloženej predžalobnej upomienky mu nebolo zrejmé pre nezaplatenie ktorej splátky došlo k zosplateniu a kedy začala plynúť premlčacia doba. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby súd v prípade ak nárok žalobcu nie je premlčaný, zaviazal ho len na zaplatenie doposiaľ neuhradeného zostatku poskytnutej istiny s prihliadnutím k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K vyjadreniu ako dôkazy predložil jeho stanovisko adresované právnenému predchodcovi žalobcu k ďalšiemu plneniu dlhu zo dňa 26.02.2019 a odpoveď právneho predchodcu žalobcu zo dňa 17.05.2019.

5. Žalobca v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného) doručenej súdu dňa 17.07.2020 uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Vo vzťahu k rozpisu splátok poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, v ktorom súd jednoznačne konštatoval, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky a na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Aj súčasná právna úprava stanovuje, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti spotrebiteľa. Ohľadne namietaného neuvedenia termínu končenej splatnosti uviedol, že tento je uvedený priamo v uzatvorenej zmluve, pričom v spojení so zmluvnými podmienkami, s ktorými sa žalovaný oboznámil, je táto hodnota vyjadrená. Splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v zmysle čl. 6 bod 6.2 Zmluvných podmienok je prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Z uvedeného vyplýva, že uzatvorená zmluva spolu so zmluvnými podmienkami preukazuje, že termín konečnej splatnosti so splácaním po dobu 72. mesiacov pripadal na dátum 20.12.2020. Doba trvania úveru pri riadnom splácaní predstavovala 72 mesiacov. Je teda dostatočne preukázané, že žalovaný mal prostredníctvom parametrov zmluvy vedomosť o dobe trvania aj o termíne konečnej splatnosti úveru. K námietke premlčania vznesenej žalovaným bol toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého

jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3- ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Podľa žalobcu premlčanie dlhu nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky, ale tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Poukázal na bod 12. 2 zmluvných podmienok, od ktorého odvodil zosplatnenie celého dlhu. Platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Žalobca má preto oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplatenie niektorej splátky, t. j. tej, ktorú si sám určí. K dátumu zosplatnenia evidoval od žalovaného z predpísaných 29. splátok úhradu 25. splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 26. splátkou splatnou dňa 20.03.2017. V súlade s bodom 12. 2 zmluvných podmienok tak zosplatnenie nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.06.2017, pričom 3- ročná premlčacia doba uplynula až dňom 20.06.2020. Žaloba bola podaná na súde dňa 27.02.2020, teda pred uplynutím premlčacej doby. Až do momentu, keď mohol veriteľ prvýkrát uplatniť právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti, t. j. najskôr dňom 21.06.2017, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, je možné počítať plynutie 3- ročnej premlčacej doby.

6. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.08.2020 zotrval na všetkých svojich tvrdeniach, ktoré uviedol v predchádzajúcom písomnom vyjadrení k podanej žalobe. Taktiež aj žalobca v ďalšom svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 13.08.2020 opätovne poukázal na skutočnosti uvedené v predchádzajúcej replike.

7. Podaním doručeným súdu dňa 07.09.2020 právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 07.09.2020 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.09.2020.

8. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 16.10.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v zmysle podaní žalobcu aj bez ich účasti, nakoľko žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi neuhradil. Neúčast' žalovaného na pojednávaní súdu z pracovných dôvodov ospravedlnil jeho právny zástupca. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného.

9. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 21.04.2020 oznámil, že v časti zaplataenia sumy 139,23 eur s príslušenstvom titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky berie svoju žalobu späť. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 1.362,24 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.362,24 eur od 26.07.2017 do zaplataenia a nahradiť trovy konania.

10. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

13. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplataenie 1.362,24 s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.362,24 eur od 26.07.2017 do zaplataenia a náhrada trov konania.

14. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní súdu k žalobe uviedol, že v tomto prípade nie sú splnené podmienky zákona, a preto je potrebné úver, ktorý mu bol poskytnutý

VÚB, a. s. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zotrvál aj na vznesenej námietke premlčania, ktorú ponechal na zvážení súdu s poukazom na aktuálnu judikatúru. Navrhol žalobu zamietnuť, resp. v prípade, že by súd argumenty vo vzťahu k premlčaniu neuznal, žiadal aby súd žalobcovi priznal len zostatok istiny doteraz ním nesplatenej. Uplatnil si nárok na náhradu trov konania v primeranej výške.

15. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, vyjadreniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a žalovaným, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani spochybnené, zistil nasledovný skutkový stav:

16. Na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej dňa 02.12.2014 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola žalovanému poskytnutá pôžička vo výške 3.600,- eur. Z predloženého prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný zaplatil na úhradu pôžičky sumu 3.411,90 eur. Žiadnu ďalšiu splátku, ktoré mal uhrádzať vo výške 75,82 eur v priebehu 72 mesiacov žalobcovi neuhradil. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanému bola vyúčtovaná aj položka označená ako MP3 vo výške 139,23 eur - Manipulačný poplatok agentúra, o ktorej žalobca v žalobe tvrdil, že je to poplatok za vymáhanie pohľadávky a v časti ktorej zobral žalobu späť. Žalovaný po podaní žaloby neuhradil žiadnu sumu. Žalobca tak od žalovaného požaduje na úhradu sumy nevykonaných úhrad sumu vo výške 1.362,24 eur. Žalobca žalovanému adresoval predžalobnú upomienku zo dňa 25.05.2017, ktorou bol žalovaný vyzvaný k úhrade nedoplatku na splátkach v celkovej výške 227,46 eur a upozornený na predčasné zosplatenie. Predžalobná upomienka sa od žalovaného vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 09.06.2017. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, a preto žalobca dňa 20.07.2017 úver zosplatnil. Celkovo mal žalovaný podľa zmluvy o pôžičke uhradiť 5.459,04 eur. Zároveň bola v zmluve uvedená hodnota RPMN 15,37 %, priemerná hodnota RPMN 17,33 %, celková čiastka 5.459,04 eur, fixná ročná úroková sadzba 15,90 %, celková výška úveru 3.600,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 1.859,04 eur, splátka vo výške 75,82 eur, počet splátok 72, prvá splátka splatná dňa 20.01.2015, ďalšie splátky splatné vždy 20. dňa v mesiaci, termín končenej splatnosti 12/2020.

17. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 02.12.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 02.12.2014 (ďalej

len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

24. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru;

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

27. Medzi stranami sporu neboli žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopieral, že spor vznikol zo zmluvy o pôžičke uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie pôžičiek) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho pôžičky, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť podľa predpisov upravujúcich spotrebiteľské vzťahy. Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaní nárokov je potrebné vychádzať zo zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy. Podľa tohto zákona musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení obsahu zmluvy je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

28. Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky. Keďže premlčanie uplatneného nároku predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý žaloba nemôže obstať a ktorý sám osebe vedie k zamietnutiu žaloby, skúmal súd najskôr opodstatnenosť námietky žalovaného.

29. Medzi stranami nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 20.07.2017 (čl. 16 spisu) využil svoje právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a pre nesplnenie splátky žiadal o zaplatenie celej pohľadávky. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené- bod 12. 2 Zmluvných podmienok) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Toto citované ustanovenie pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca predložil súdu výzvu z 25.05.2017 (č.l.16 rub spisu), v ktorej právny predchodca žalobcu vyzýva žalovaného na úhradu dlžnej sumy 227,46 eur a zároveň upozorňuje žalovaného, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2017, bude oprávnený úver zosplatiť.

30. S poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti každej jednotlivej neuhradenej splátky splatnej pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti celého dlhu. Súd je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu žalobného nároku a tento bol uplatnený v

rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Premlčanie zvyšku dlhu, ktorý bol zosplatnený, nemožno podľa názoru súdu počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, pričom je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. K zosplatneniu úveru totiž nedochádza automaticky zo zákona po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní. Okrem toho Občiansky zákonník pozná iba spočívanie premlčacej doby, resp. jej prerušenie, a teda nie posunutie počiatku jej plynutia v prípade splátok, ktoré sa už stali zročnými. Ako už bolo uvedené vyššie veriteľ môže pristúpiť k zosplatneniu úveru až vtedy, ak sa dlžník dostal do omeškania s uhradením troch splátok. Ak by premlčacia doba mala plynúť od splátky pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru (v danom prípade od splátky splatnej 20.03.2017), zároveň by došlo k zmene počiatku premlčacej doby u splátok splatných do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v období 04/2017 do 07/2017, u ktorých už začala plynúť premlčacia doba v zmysle § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka.

31. Splátky splatné k momentu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru sa premlčovali každá samostatne a až počnúc dňom 20.07.2017, t. j. dňom zosplatnenia sa stali splatnými splátky od júla 2017 do budúca a ohľadom týchto splátok začala týmto dňom plynúť premlčacia doba. Žalobca podal žalobu na súd dňa 27.02.2020, pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby a jeho nárok čo do zvyšku zosplatnenej pohľadávky nie je premlčaný.

32. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po prvej z nich a takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa, a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok (obdobne pozri aj uznesenie Krajského súdu Žilina č. k. 5Co/146/2019-180 zo dňa 18.02.2020, rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 6Co/1/2019-125 zo dňa 31.07.2019, rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 11Co/60/2019-141 zo dňa 21.11.2019 a uznesenie Krajského súdu Košice č. k. 11Co/153/2019-126 zo dňa 10.06.2020).

33. K žalovaným namietanej absencii rozpisu splátok súd poukazuje na uznesenie NS SR zo dňa 29.10.2018, sp. zn. 5Cdo 132/2017, podľa ktorého eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo to, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, aká na úrok za poskytnutie úveru a aká na iné platby (poplatky). Aj podľa záverov uvedených v predmetnom rozsudku ESD, zmluva o úvere uzatvorená na dobu určitú, stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 rozsudku ESD sp.zn. C-42/15). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 cit. rozsudku). Súd v tejto súvislosti tiež poukazuje aj na ďalšie uznesenie NS SR zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3 Cdo 56/2018. Vzhľadom k uvedenému súd nepovažoval úver z dôvodu absencie rozpisu splátok za bezúročný a bez poplatkov.

34. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovaného, že zo žalobcom predloženej zmluvy o pôžičke je zrejmé, že táto neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti je potrebné uviesť, že tento údaj patrí medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere a jeho absenciu zákonodarca spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo znamená, že žalobcovi nie je možné priznať nárok na úrok a poplatky zo zmluvy o úvere. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termíne konečnej splatnosti musí byť uvedený určito, zrozumiteľne, presne a jasne, t. j. s uvedením presného dátumu obsahujúceho deň, mesiac a rok. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy, na akú dlhú dobu a dokedy má úver splácať, pretože práve to je účelom citovaného zákonného ustanovenia. Takýto údaj v zmluve absentuje a je nemysliteľné, aby si žalovaný pri poskytovaní úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu tento údaj odvodzoval zo zmluvy a jej zmluvných podmienok tak, ako to

uviedol žalovaný vo svojom vyjadrení. Navyše súdu aj z jeho praxe je zrejmé, že v neskorších zmluvách právny predchodca žalobca tento presný údaj uvádzal. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku. Nakoľko spotrebiteľ požíva zvýšenú ochranu, predmetný údaj musí byť obsiahnutý priamo v zmluve s jasným uvedením dátumu konečnej splatnosti. Údaj 12/2020 je neurčitý. Obdobný názor vyplýva aj z početných rozhodnutí súdov- Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/221/20147 zo dňa 08.02.2018, Okresný súd Rožňava sp. zn. 15Csp/115/2017 zo dňa 31.10.2017, Okresný súd Kežmarok sp. zn. 10Csp/213/2017 zo dňa 21.03.2018.

35. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z.

36. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovaným bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 3.600,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný zaplatil sumu 3.411,90 eur do podania žaloby. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanému a reálne vykonanými úhradami žalovaným žalobcovi, t. j. vo výške 188,10 eur (3.600,- eur- 3.411,90 eur). Súd preto žalobe v časti o zaplatenie sumy 188,10 eur vyhovel a I. výrokom zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny vo výške 188,10 eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol.

37. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

38. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 14.07.2016 doposiaľ predstavovala 0,00 %) t. j. vo výške 5 % od 26.07.2017 (podľa doručky predloženej žalobcom predžalobná upomienka sa vrátila od žalovaného ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 09.06.2017 a týmto dňom sa podľa bodu 14.2 zmluvných podmienok žalobcu považuje za doručenú, a to aj v prípade, ak sa o tom žalovaný nedozvedel; žalovanému bola následne dňa 16.06.2020 doručená do vlastných rúk aj žaloba s prílohami, žalovaný nerozporoval doručenie oznámenia o okamžitej splatnosti úveru, a preto súd prevzatie oznámenia o okamžitej splatnosti úveru považoval za nesporné) do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume prevyšujúcej sumu nevrátenej úverovej istiny súd žalobu zamietol z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 75 % zohľadňujúc aj čiastočné zastavenie konania, ktoré zavinil žalobca s poukazom na pomer úspechu, keď žalobca bol úspešný v rozsahu 188,10 eur (1.501,47 eur -139,23 eur- 1.174,14 eur, t. j. 12,50 %) a neúspešný v rozsahu 1.313,37 eur (1.501,47 eur - 188,10 eur, t. j. 87,50 %); naproti tomu žalovaný bol úspešný v rozsahu 87,50 % (suma 1.313,37 eur) a neúspešný len v rozsahu 12,50 % (suma 188,10 eur). Po odčítaní úspechu žalovaného v rozsahu 87,50 % od neúspechu žalobcu v rozsahu 12,50 % súd v prevažnej miere úspešnému žalovanému priznal

náhradu trov konania v rozsahu 75 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.